"Шуміть, шуміть, морські безодні,
Сміліше, море, в бій лети!
Душа моя така ж сьогодні
Крилата, вільна, як і ти.

Стою над кручею страшною,
Каскади злотні сонце ллє,
А там, внизу десь, підо мною,
В гранітні бубни море б'є".

"Руйнуй, руйнуй холодні скелі,
З піснями труни розбивай,—
І з мене теж пісні веселі
Летять, як хвилі, в рідний край.

А в тім краю, у тій пустелі,
В краю прокляття і ганьби,
Одні — глухі, байдужі скелі,
Другі — осліплені раби".

І скарги зойк несеться з мене,
І гніву дим за ним летить,
А море, вільне і шалене,
Танцює, грає і шумить:

"Танцюй, танцюй, мій коню сивий!
Весь в піні, гриву розпускай!
Летім у край мій нещасливий,
Летім у мій невільний край!.."

...На човні я... вітри співають,
Кричать чайки, кудись звучи...
В очах моїх знамена мають,
Бряжчать, виблискують мечі!